

Datum van inontvangstneming : 25/03/2019

Zaak C-117/19

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

15 februari 2019

Verwijzende rechter:

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės
(Litouwen)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

8 februari 2019

Verzoekende partij:

AB Linas Agro

Verwerende partij:

Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų
ministerijos

MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS

(commissie voor fiscale geschillen bij de regering van de Republiek Litouwen)

BESLISSING

**BETREFFENDE DE KLACHT VAN AB LINAS AGRO VAN
12 DECEMBER 2018**

8 februari 2019 [OMISSIS]

Vilnius

De commissie voor fiscale geschillen bij de

regering van de Republiek Litouwen

[OMISSIS]

[volledige namen van de leden van de commissie voor fiscale geschillen en de vertegenwoordigers van de partijen]

na op 15 januari 2019 de klacht van AB Linas Agro (hierna: „verzoekster”) van 12 december 2018 in overweging te hebben genomen betreffende het besluit van de Muitinès departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (douanediens van het ministerie van Financiën van de Republiek Litouwen; hierna „douanediens” of „centrale belastingautoriteit”) van 16 november 2018 [OMISSIS], merkt het volgende op:

Artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (oud artikel 234 VEG) bepaalt dat, indien een vraag betreffende de uitlegging van handelingen van de instellingen van de Europese Unie, die onder de bevoegdheid van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”) vallen, wordt opgeworpen voor een rechterlijke instantie van een der lidstaten, deze rechterlijke instantie, indien zij een beslissing op dit punt noodzakelijk acht voor het wijzen van haar vonnis, het Hof kan verzoeken over deze vraag een uitspraak te doen. In het arrest van 21 oktober 2010, Nidera Handelscompagnie (C-385/09, EU:C:2010:627) heeft het Hof geoordeeld dat de commissie voor fiscale geschillen bij de regering van de Republiek Litouwen (hierna: „commissie voor fiscale geschillen”) de hoedanigheid van rechterlijke instantie bezit in de zin van artikel 234 EG (en derhalve ook in de zin van artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie).

Unierecht

1. Bijlage I bij verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad met betrekking tot de tarief- en statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief, zoals gewijzigd bij uitvoeringsverordening (EU) 2016/1821 van de Commissie van 6 oktober 2016; uitvoeringsverordening (EU) nr. 999/2014 van de Commissie van 23 september 2014 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op ammoniumnitraat van oorsprong uit Rusland naar aanleiding van een nieuw onderzoek in verband met het vervallen van de maatregelen op grond van artikel 11, lid 2, van verordening (EG) nr. 1225/2009 van de Raad [**Or. 2**] (hierna: „verordening nr. 999/2014”). Op grond van verordening nr. 999/2014 is op goederen van oorsprong uit Rusland die zijn geproduceerd door het Russische bedrijf Dorogobuzh en die zijn ingedeeld onder Taric-code 3105 20 10 50 een definitief antidumpingrecht van toepassing van 42,83 EUR/1 000 kg (aanvullende Taric-code A999).
2. Verordening nr. 999/2014 bepaalt dat het betrokken product hetzelfde product is als het product gedefinieerd in verordening (EG) nr. 661/2008, dat wil zeggen vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten, ingedeeld onder de GN-code ex 3105 20 10, van oorsprong uit Rusland. In verordening (EG) nr. 661/2008 van de Raad van 8 juli 2008 werd een definitief antidumpingrecht ingesteld op ammoniumnitraat van oorsprong uit Rusland en op vaste meststoffen van oorsprong uit Rusland met een gehalte aan

ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten, onder meer vallende onder de GN-code 3105 20 10. Het laatstgenoemde product werd bij verordening (EG) nr. 945/2005 van de Raad van 21 juni 2005 tot wijziging van verordening (EG) nr. 658/2002 tot instelling van het definitieve antidumpingrecht op de invoer van ammoniumnitraat van oorsprong uit Rusland en tot wijziging van verordening (EG) nr. 132/2001 tot instelling van definitieve antidumpingrechten op ammoniumnitraat uit onder andere Oekraïne, naar aanleiding van een gedeeltelijk herzieningsonderzoek op grond van artikel 11, lid 3, van verordening (EG) nr. 384/96 (hierna: „verordening nr. 945/2005”) binnen de werkingssfeer van de toepasselijke maatregelen gebracht.

3. Overweging 20 van verordening nr. 945/2005 luidt als volgt: „Het betrokken product wordt vervaardigd van ammoniak (NH_3) en salpeterzuur (HNO_3); de combinatie daarvan resulteert in ammoniumnitraat (NH_4NO_3 , hierna „AN” genoemd). Het N-gehalte van het betrokken product bedraagt meer dan 28 gewichtspercenten (het schommelt gewoonlijk tussen 33 % en 34 %). De verhouding tussen het AN-gehalte en het N-gehalte, die afhankelijk is van het atoomgewicht van de elementen, is 2,86. Aangezien het betrokken product meer dan 28 gewichtspercenten N bevat, is het AN-gehalte automatisch meer dan 80 gewichtspercenten (gewoonlijk tussen 94 en 97). (...)”
4. Overweging 21 van verordening nr. 945/2005 luidt als volgt: „Er zijn twee belangrijke kenmerken voor de chemische samenstelling van het betrokken product: de uitdrukking van het N-gehalte en het totale N- en AN-gehalte. Het N-gehalte wordt uitgedrukt als nitraatstikstof (nitraation NO_3 -) en als ammoniumstikstof (ammoniumion NH_4^+); de verhouding tussen deze twee is 1:1. Het N-gehalte bedraagt altijd meer dan 28 gewichtspercenten en derhalve is het AN-gehalte, zoals eerder gezegd, altijd meer dan 80 gewichtspercenten.”
5. Overweging 22 van verordening nr. 945/2005 luidt als volgt: „Ten aanzien van de in het verzoek genoemde nieuwe producttypen werd vastgesteld dat deze eveneens werden vervaardigd van ammoniak en salpeterzuur en dat het N-gehalte meer dan 28 en derhalve het AN-gehalte meer dan 80 gewichtspercenten bedroeg. Naast AN konden deze nieuwe producttypen ook marginale stoffen en/of nutriënten bevatten. Ook in deze producten werd het N-gehalte uitgedrukt als nitraatstikstof en ammoniakstikstof en was de verhouding daartussen ongeveer 1:1.”
6. Overweging 23 van verordening nr. 945/2005 luidt als volgt: „De in het verzoek genoemde nieuwe producttypen hebben echter een bijkomend proces ondergaan, dat gericht is op toevoeging van primaire nutriënten (...) andere dan N, namelijk P en/of K, door de aanwezigheid waarvan het product een samengestelde meststof (...) wordt. Deze samengestelde meststof kan chemisch of door menging worden verkregen. Ondanks deze toevoeging van andere primaire nutriënten en ongeacht het voor deze omvorming gebruikte procédé (chemisch of menging) bleek dat daardoor de voornaamste chemische eigenschappen van het erin voorkomende AN, dat wil zeggen de uitdrukking van het N-gehalte en het totale gehalte aan N

en AN, niet werden beïnvloed; deze waren meer dan 28 respectievelijk meer dan 80 gewichtspercenten.”

Feiten

7. In de periode van 1 januari 2016 tot en met 31 december 2017 heeft verzoekster meststoffen op basis van ammoniumnitraat NPK 30-4-4 ingevoerd van de Russische onderneming PAO Dorogobuzh, die zij heeft vermeld in de invoeraangifte onder Taric-code 3105 [Or. 3] 20 90 00 (Overige minerale of chemische meststoffen die de drie vruchtbaarmakende elementen stikstof, fosfor en kalium bevatten) of Taric-code 3105 20 10 90 (Overige minerale of chemische meststoffen met een gehalte aan stikstof van meer dan 10 gewichtspercenten, berekend op het droge kristalwaterrijke product).
8. Het Kauno teritorinė muitinė (douanekantoor van Kaunas) heeft verzoekster gecontroleerd voor de periode van 1 januari 2016 tot en met 31 december 2017 en heeft op 31 juli 2018 een controleverslag opgesteld [OMISSIS] waarin het heeft vastgesteld dat de goederen – de meststof NPK 30-4-4 – die zijn vermeld in de invoeraangiften die voor de bovengenoemde periode waren ingevuld (in totaal 29 invoeraangiften) moesten worden ingedeeld onder Taric-code 3105 20 10 50 (vaste meststoffen *met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten* en een fosforgehalte berekend als P_2O_5 en een kaliumgehalte berekend als K_2O van 6 of meer doch minder dan 9 gewichtspercenten), waarbij, onder vermelding van aanvullende Taric-code A999, , een invoerrecht van 6,5 % voor de berekening van de belasting moest worden toegepast en, dienovereenkomstig, een definitief antidumpingrecht van 42,83 EUR/1 000 kg moest worden opgelegd.
9. Op basis van de tijdens de inkleding overgelegde documenten en de beschrijving van de goederen in de invoeraangiften heeft het douanekantoor van Kaunas vastgesteld dat verzoekster in alle gevallen de meststof NPK 30-4-4 heeft ingevoerd, wat betekent dat de meststof een stikstofgehalte (N) van 30 gewichtspercenten, een fosforgehalte (P) van 4 gewichtspercenten en een kaliumgehalte (K) van 4 gewichtspercenten heeft. Op basis van onbetwist bewijs van de producent (kwaliteitscertificaten) dat het stikstofgehalte van het product in kwestie 30 gewichtspercenten bedraagt, dat wil zeggen meer dan 28 gewichtspercenten, terwijl het fosforgehalte en het kaliumgehalte beide 4 gewichtspercenten bedragen, is vastgesteld dat het product in kwestie een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten heeft. De door verzoekster ingevoerde meststof NPK 30-4-4 komt dus overeen met het product dat is beschreven in verordening nr. 945/2005 en is gezien het gehalte aan primaire nutriënten van de meststof (stikstofgehalte van meer dan 28 gewichtspercenten en het totale fosfor- en kaliumgehalte van 8 gewichtspercenten) ingedeeld onder Taric-code 3105 20 10 50 (vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten en een fosforgehalte berekend als P_2O_5 en een kaliumgehalte berekend als K_2O van 6 of meer doch minder dan

9 gewichtspersen) en op het product is een definitief antidumpingrecht van 42,83 EUR/1 000 kg toegepast.

10. Het douanekantoor van Kaunas heeft bovendien monsters geanalyseerd van de producten waarvoor door verzoekster aangifte is gedaan (de verslagen van monsterneming van 27 maart 2018 en 12 april 2018). Na analyse van de monsters heeft het douanelaboratorium vastgesteld dat de IR-spectra van de monsters overeenkwamen met de IR-spectra van de voorbeelden voor stikstof-fosfor-kalium-meststof (NPK) waarover het laboratorium beschikte. Vastgesteld werd dat de onderzochte meststof NPK 30-4-4 een stikstofgehalte van meer dan 28 gewichtspersen had en een fosfor- en kaliumgehalte van 6 of meer doch minder dan 9 gewichtspersen, dat wil zeggen dat het onderzochte product ook moest worden ingedeeld onder Taric-code 3105 20 10 50 overeenkomstig de tijdens de onderzoeken vastgestelde parameters.
11. In het controleverslag [OMISSIS] van 31 juli 2018 is voor verzoekster de volgende belastingverplichting vastgesteld: een definitief antidumpingrecht ten belope van 496 302 EUR, btw bij invoer ten belope van 104 220 EUR, verdragingsrente op openstaande antidumpingrechten ten belope van 12 954 EUR, verdragingsrente op de btw ten belope van 14 808 EUR en een boete van 120 104 EUR.
12. Omdat verzoekster het oneens is met het controleverslag van het douanekantoor van Kaunas, heeft zij een klacht ingediend bij de douanediens en heeft zij zodoende een fiscaal geschil ingeleid. Bij besluit [OMISSIS] van 16 november 2018 heeft de douanediens de klacht van verzoekster afgewezen.
13. In het besluit heeft de douanediens ingestemd met de zienswijze van het douanekantoor van Kaunas. De douanediens heeft opgemerkt dat het op basis van de aanname zoals vastgelegd in de overwegingen 21 tot en met 23 van verordening nr. 945/2005 niet nodig is om het gehalte aan ammoniumnitraat exact te bepalen aan de hand van laboratoriumtests wanneer het stikstofgehalte van een meststof bekend is, omdat dit gehalte wordt aangenomen. De door de fabrikant van de meststof overgelegde documenten, waarin de primaire nutriënten van de meststof en het gehalte hiervan worden vermeld, zijn toereikend voor de indeling van de meststof NPK 30-4-4 die door verzoekster is ingevoerd en, dienovereenkomstig, voor de toepassing van het antidumpingrecht.

[Or. 4]

14. Aangezien verzoekster het oneens is met het besluit [OMISSIS] van de douanediens van 16 november 2018, heeft zij op 12 december 2018 een klacht ingediend bij de commissie voor fiscale geschillen. Verzoekster betwist niet dat de door hem ingevoerde meststof NPK 30-4-4 een gehalte van de primaire nutriënt stikstof (N) van 30 gewichtspersen heeft; verzoekster stelt echter dat het simpele feit dat de meststof NPK 30-4-4 een stikstofgehalte (N) van meer dan 28 gewichtspersen heeft op zich geen basis vormt om vast te houden aan het

standpunt dat de meststof een gehalte ammoniumnitraat van meer dan 80 totale gewichtspercenten heeft en dat de meststof NPK 30-4-4 had moeten worden (moet worden) ingedeeld onder Taric-code 3105 20 10 50. Met andere woorden, het aandeel ammoniumnitraat in de meststof NPK 30-4-4 kan niet worden bepaald door uitsluitend declaratief te verwijzen naar de verhouding, zoals gespecificeerd (berekend) in de overwegingen van verordening nr. 945/2005, tussen het gewicht van het ammoniumnitraat en het gewicht van de stikstof in dit ammoniumnitraat. Verzoekster heeft benadrukt dat de overwegingen van verordening nr. 945/2005 niet wettelijk bindend zijn en dat de douanediens derhalve zonder rechtmatige grond heeft besloten om niet te vertrouwen op feitelijke gegevens van laboratoriumtests, maar op de theoretische aannames als gespecificeerd in de overwegingen van verordening nr. 945/2005 (met name in de overwegingen 20 tot en met 23) wat betreft het gehalte ammoniumnitraat van de samengestelde meststof NPK 30-4-4.

15. Verzoekster is het bovendien oneens met de uitlegging van de overwegingen van verordening nr. 945/2005 door de douanediens. In verordening nr. 945/2005 heeft de term „betrokken product” betrekking op ammoniumnitraat en niet op de samengestelde meststof NPK (overweging 17). Derhalve moet niet de stikstof in het totale gewicht van de meststof NPK worden gemeten, maar de stikstof in het ammoniumnitraat. De bovengenoemde aanname kan dus alleen worden toegepast op de stikstof in het ammoniumnitraat (dat wil zeggen ammoniumnitraatstikstof). Deze conclusie wordt ook bevestigd door de tekst van verordening (EG) nr. 2003/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 inzake meststoffen, die momenteel van kracht is: „onder enkelvoudige of samengestelde meststoffen op basis van ammoniumnitraat [wordt] verstaan: producten op basis van ammoniumnitraat die bedoeld zijn om als meststof te worden gebruikt en die meer dan 28 gewichtspercenten stikstof in verhouding tot het ammoniumnitraat bevatten.”
16. Gelet op een en ander stelt de commissie voor fiscale geschillen de volgende vragen: Moeten de verklaringen zoals uiteengezet in de overwegingen van verordening nr. 945/2005, en met name in de overwegingen 20 tot en met 23, dat „als het stikstofgehalte van het betrokken product meer dan 28 gewichtspercenten bedraagt, het gehalte ammoniumnitraat altijd meer dan 80 gewichtspercenten bedraagt” worden begrepen als vaste aanname op basis waarvan kan worden geconcludeerd dat wanneer het betrokken product (meststof op basis van ammoniumnitraat) een stikstofgehalte (N) van 28 gewichtspercenten of meer heeft, het gehalte ammoniumnitraat altijd meer dan 80 gewichtspercenten bedraagt?
17. Is deze aanname van toepassing op de nieuwe typen van het betrokken product die zijn gespecificeerd in verordening nr. 945/2005, dat wil zeggen op NPK-meststoffen met een stikstofgehalte (N) dat gelijk is aan of hoger dan 28 gewichtspercenten, met een verhouding tussen ammoniumstikstof en nitraatstikstof van ongeveer 1:1 en met een fosfor- (P) en/of kaliumgehalte (K)

van niet meer dan 12 gewichtspercenten, zoals de in het onderhavige geschil besproken meststof NPK 30-4-4?

18. Indien de vragen van de punten 16 en 17 bevestigend worden beantwoord, is de bovengenoemde aanname in verordening nr. 945/2005 wettelijk bindend, dat wil zeggen, kan hierop worden vertrouwd bij de indeling in de Taric-codes van NPK-meststoffen als gespecificeerd in punt 17 en, dienovereenkomstig, bij de toepassing van de geldende maatregelen (antidumpingrechten), ondanks het feit dat artikel 1, lid 1, en artikel 1, lid 3, van verordening nr. 945/2005 (en dienovereenkomstig artikel 1, lid 1, en artikel 1, lid 2, onder c), van verordening nr. 999/2014, die ten tijde van de afronding van de invoerprocedures in kwestie van kracht was) het opleggen van definitieve antidumpingrechten niet koppelen aan het gehalte van het chemische element stikstof (N) in een product, maar aan het gehalte van de chemische verbinding ammoniumnitraat (AN) en aan het gehalte van fosfor en kalium in een product?
19. Kan met het oog op de indeling in Taric-codes van de in punt 17 bedoelde NPK-meststoffen en, dienovereenkomstig, met het oog op de toepassing van de geldende maatregelen (antidumpingrechten) – rekening houdend met de doelstellingen zoals uiteengezet in de overwegingen 35 en 36 van verordening nr. 945/2005 om de bestaande maatregelen toe te passen op nieuwe producttypen op basis van het evenredigheidsbeginsel en om de douaneprocedure en de toepassing van de passende rechten, die overeenkomen met het gehalte van het betrokken product dat is verwerkt in de samengestelde meststoffen, te vereenvoudigen – bij de berekening (bepaling) van het gehalte ammoniumnitraat van dergelijke meststoffen worden vertrouwd op de aanname als bedoeld in punt 16? Met andere woorden, wordt, na vaststelling van het stikstofgehalte (N) in de NPK-meststoffen als bedoeld in punt 17 (op basis van de door de importeur overgelegde documenten **[Or. 5]** op het moment van de inklaring of tijdens laboratoriumtests), het gehalte ammoniumnitraat berekend (bepaald) gelet op de verhouding tussen het gehalte ammoniumnitraat (AN) en het stikstofgehalte (N) als gedefinieerd in overweging 20 van verordening nr. 945/2005, die afhankelijk is van het atoomgewicht van de elementen en 2,86 is, zonder dat aanvullende laboratoriumtests worden uitgevoerd om het exacte gehalte ammoniumnitraat te bepalen?
20. Een antwoord op deze vragen is essentieel en noodzakelijk voor het onderzoek van verzoeksters klacht, aangezien de uitlegging [OMISSIS] van de wettelijke bepalingen die worden onderzocht, de geldigheid bepaalt van de belastingheffing voor verzoekster en het recht van de douanediens om verzoekster aanvullende bedragen aan definitieve antidumpingrechten en btw in rekening te brengen.
21. De commissie voor fiscale geschillen is voorts van oordeel dat een verwijzing naar het Hof in de precontentieuze fase van het onderzoek van het fiscale geschil aangewezen is om fiscale geschillen snel te onderzoeken.

22. Overeenkomstig artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie [OMISSIS] [verwijzingen naar het nationaal recht] besluit de commissie voor fiscale geschillen:

– het Hof de volgende prejudiciële vragen te stellen:

1. Moeten de verklaringen zoals uiteengezet in de overwegingen van verordening nr. 945/2005, en met name in de overwegingen 20 tot en met 23, dat „als het stikstofgehalte van het betrokken product meer dan 28 gewichtspercenten bedraagt, het gehalte ammoniumnitraat altijd meer dan 80 gewichtspercenten bedraagt” worden begrepen als vaste aanname op basis waarvan kan worden geconcludeerd dat wanneer het betrokken product (meststof op basis van ammoniumnitraat) een stikstofgehalte (N) van 28 gewichtspercenten of meer heeft, het gehalte ammoniumnitraat altijd meer dan 80 gewichtspercenten bedraagt?
2. Is deze aanname van toepassing op de nieuwe typen van het betrokken product die zijn gespecificeerd in verordening nr. 945/2005, dat wil zeggen op NPK-meststoffen met een stikstofgehalte (N) dat gelijk is aan of hoger dan 28 gewichtspercenten, met een verhouding tussen ammoniumstikstof en nitraatstikstof van ongeveer 1:1 en met een fosfor- (P) en/of kaliumgehalte (K) van niet meer dan 12 gewichtspercenten, zoals de in het onderhavige geschil besproken meststof NPK 30-4-4?
3. Indien de vragen hierboven bevestigend worden beantwoord, is de bovengenoemde aanname in verordening nr. 945/2005 wettelijk bindend, dat wil zeggen, kan hierop worden vertrouwd bij de indeling in de Taric-codes van NPK-meststoffen als gespecificeerd in punt 17 van de [verwijzingsbeslissing] van de commissie voor fiscale geschillen en, dienovereenkomstig, bij de toepassing van de geldende maatregelen (antidumpingrechten), ondanks het feit dat artikel 1, lid 1, en artikel 1, lid 3, van verordening nr. 945/2005 (en dienovereenkomstig artikel 1, lid 1, en artikel 1, lid 2, onder c), van verordening nr. 999/2014, die ten tijde van de afronding van de invoerprocedures in kwestie van kracht was) het opleggen van definitieve antidumpingrechten niet koppelen aan het gehalte van het chemische element stikstof (N) in een product, maar aan het gehalte van de chemische verbinding ammoniumnitraat (AN) en aan het gehalte van fosfor en kalium in een product?
4. Kan met het oog op de indeling in Taric-codes van de in punt 17 van de [verwijzingsbeslissing] van de commissie voor fiscale geschillen bedoelde NPK-meststoffen en, dienovereenkomstig, met het oog op de toepassing van de geldende maatregelen (antidumpingrechten) – rekening houdend met de doelstellingen zoals uiteengezet in de overwegingen 35 en 36 van verordening nr. 945/2005 om de bestaande

maatregelen toe te passen op nieuwe producttypen op basis van het evenredigheidsbeginsel en om de douaneprocedure en de toepassing van de passende rechten, die overeenkomen met het gehalte van het betrokken product dat is verwerkt in de samengestelde meststoffen, te vereenvoudigen – bij de berekening (bepaling) van het gehalte ammoniumnitraat van dergelijke meststoffen worden vertrouwd op de aanname als bedoeld in punt 16 van de [verwijzingsbeslissing] van de commissie voor fiscale geschillen? Met andere woorden, wordt, **[Or. 6]** na de vaststelling van het stikstofgehalte (N) in de NPK-meststoffen als bedoeld in punt 17 van de [verwijzingsbeslissing] van de commissie voor fiscale geschillen (op basis van de door de importeur overgelegde documenten op het moment van de inklaring of tijdens laboratoriumtests), het gehalte ammoniumnitraat berekend (bepaald) gelet op de verhouding tussen het gehalte ammoniumnitraat (AN) en het stikstofgehalte (N) als gedefinieerd in overweging 20 van verordening nr. 945/2005, die afhankelijk is van het atoomgewicht van de elementen en 2,86 is, zonder dat aanvullende laboratoriumtests worden uitgevoerd om het exacte gehalte ammoniumnitraat te bepalen?

– de behandeling van verzoeksters klacht op te schorten [OMISSIS] totdat het Hof bij wijze van een prejudiciële beslissing uitspraak heeft gedaan of de procedure voor het Hof bij een ander besluit is gesloten.

[OMISSIS]

[verwijzingen naar de nationale procedureregels en volledige namen van de leden van de commissie voor fiscale geschillen]